

Ynglinges Önske

for

Velfornemme

Hr. Hinrich Smith

og

Velfornemme

Jomfr. Anna J. Stuwitz

paa Deres

Foreeningsdag

den 10de Januarii 1803.

Indsendt fra

M. S.

Bergen, 1803.

Trykt i Hs. Kongel. Majefts. privileg. Bogtrykkerie,
hos R. Dahls Efterleveriske.

Yankees & ...

in

Volume

Mr. ...

of

Volume

John ...

...

...

...

...

...

...

...



1.

Ei naaer jeg til Poeters kække Torer,
Hans Bolig er i fjerne Land,
Jeg lytter grant, men ei det mindste horer
Af hans Drabanters kælne Sang;
For kort jeg er at klavre op
Til Hoiens cedertækte Top.

2.

Jeg nsier mig at staae kun ned ved Goden,
Ved Bredden af den sagte Naer,
Jeg, som den mindste af Poete-Roden,
Kan dog ei større Naade faae,
End udaf Flodens klare Vand
Jeg qvæge kan min matte Aand.

3.

Ach! første Gang jeg skal Poet agere,
 Et Brudevers jeg sunge skal;
 Eratho! du min Digteraand regiere,
 Min Pen er slov, min Hierne kold,
 Med dyb Respect jeg beder dig,
 Du ville gandske føre mig!

Jeg Arme har uhældig Parret lobet,
 O! jeg mit Løfte holde maae,
 Jeg troer just paa den Tid jeg mig forsøbet,
 At De en Strophe skulde faae,
 Just netop paa den samme Dag,
 Naar Levi Søn Dem Baandet gav.

I Manden seer jeg en Bergenser fare
 Saa rask og snart, ja liig en Wind,
 I alle Smith jeg noie tager vare,
 Om han Hollændergaden ind
 Vil gaae, og strax mig giætter til,
 At han paa Stand sig vie vil.

Det er i Dag i Januarii Maaned,
 Net midt i Vinters kolde Tid,
 Naar alt er dødt, Naturen som hendaanet,
 Men, Elskov! ach! hvor er du heed!
 At Henrich Anna taer i Haand,
 For Alvor knytter Venstabs Baand.

Elskværdigt Par! jeg Eder gratulerer,
 Mit Dnske lyder høit for Jer,
 At I mangfoldig Bergen vil formeere,
 Du Henrich rast nok Pokker er,
 Og, Anna! dig jeg sige kan,
 At Du er moden for en Mand.

Men, fiære Brud! naar Du en Son undfanger,
 Jeg sværger paa, din Mand blier glad,
 I Gaarden op og ned af Glæde springer,
 Om han i Dag er sadt og spag,
 Det Indtryk i hans Hierte gior
 Hver Gang han første Brøden seer.

O! denne Dag den tegnes maae med Kride,
 Ei Bacchi Gaver spares maae.
 Naar gamle Mødre dette saae at vide,
 Maaskee i Galisk Dands de gaae,
 Og mange Kiærtegn deeler ud
 I Vennekreds for dette Bud.

10.

Og om jeg da, min Brudgom! var tilstæde,
 Med rappe Skridt jeg vilde gaae
 Tilbage til mit stille Landsbye-Sæde,
 Og af det's Blomster sætte paa
 Dit Hoved, Kiære Ven! en Krands,
 Og venlig kysse dig paa fransk.

11.

Omarme Dig med munter Aand jeg ville,
 Endnu en Lykt tilonste Dig
 Af bevre Smaae, hvis klare Dine spille
 I Dagens Lys fortræffelig,
 Jeg troer Du Snstet glad modtog,
 Dig Slægt-Register skrive lod.

Ei nogen vil Dig Jomfrue Krandsen binde,
 O kiære Brud! fra denne Dag;
 Men Ukylds Ord, gid Du det snart maage finde,
 Den vakre spæde Gluts Mama!
 Thi Henrichs første Grode stor
 Anraaber Dig med kiære Moer!

Ret saarlig vinker Himlen ad de Dage,
 Du skal fra Madre, Voelig gaae,
 Under dit eget Huses Tag at træde,
 I eget Rede opramt staae,
 Glad Arm om Arm Du følger den,
 Som Du udkaaret har til Ven.

O kiære Par! Jer Nutids Lykke følge
 Bestandigen i Livets Vaar,
 Gid hver en stor ophævet Modgangs Bølge
 Bortfierne sig fra Baltzers Gaard,
 Til Eder med fornøiet Sind
 Bestandigt Gode strømme ind.

Sid Himlens Haand altid beskytte Eder,
 Og Velstand krone Eders Bøe,
 Sid saa hos Lykkens eviggrønne Ceder
 Maa blomstre, Siudets stadig Røe,
 Hvad som er høit af Dyd og Gud,
 Siv, Himmel! vores Brudgom, Brud!

Gud! lad din Almagts Finger stedsse skrive
 Her et bestandigt Fryd og Fred,
 At dette fiære Egtepar maa blive
 Exempel paa Lyksalighed!
 Lag dette, Far! udaf en Haand,
 Som osker med oprigtig Aand.

